

[Udenrigsministeren.]

ternationale formål, der nu er spredt over en række forskellige ministerier og kontorer, under en særlig afdeling i udenrigsministeriet, således at man kan have et bedre overblik over og koordinere dette arbejde i højere grad, end det hidtil har været tilfældet. Med hensyn til spørgsmålet om et særligt kontor for De Forenede Nationer forstod jeg, at det ærede medlem ikke havde lagt sig fast på denne tanke, men jeg vil gerne diskutere dette spørgsmål i udvalget med interesse. Man må imidlertid huske på, at det er spørgsmål af ganske overordentlig forskellig karakter, der her er til drøftelse. Der er de afgørende politiske spørgsmål, Korea, for at nævne et eksempel, en lang række spørgsmål i tilknytning til nedrustningsarbejdet og mange andre spørgsmål, og de behandles naturligt i den politisk-juridiske afdeling i ministeriet, hvor alle politiske spørgsmål samles. Så er der en række bevillingsspørgsmål og økonomiske problemer og spørgsmål, som knytter sig til ganske særlige forhold; jeg kunne bl. a. nævne arbejdet i de underudviklede lande. At samle alt dette i eet kontor tror jeg vil være vanskeligt og vil medføre, at behandlingen ikke bliver så god og saglig, som jeg tror den er i øjeblikket. På den anden side vil jeg indrømme, at ikke mindst efter at vi er blevet medlem af sikkerhedsrådet, må problemet indgå i vore overvejelser, i det mindste for at sikre koordination af alle disse problemer og for at vi kan være i stand til — som det ærede medlem med rette nævnte — at give et hurtigt svar, og denne organisation tænker vi da også på i ministeriet.

Det ærede medlem hr. Himmelstrup havde fuldstændig ret i, at de forventninger, man havde tidligere om, at vi efterhånden kunne få indskrænket tjenesten, i det mindste ville falde til ro på det plan, man var nået til, er ikke gået i opfyldelse. Jeg har allerede nævnt en af grundene dertil. Jeg tror i virkeligheden, det er vanskeligt for udenforstående helt at erkende omfanget af det arbejde, som i øjeblikket kræves ved udenrigstjenesten, og det er naturligvis rigtigt, at antallet af skrivelser kun er et løst udtryk derfor, mens skulle man have andre tal, kunne man måske finde dem andre steder.

Det ærede medlem hr. Himmelstrup stillede med rette det spørgsmål: Hvad vil det koste? Men det er et spørgsmål, som det er ganske overordentlig vanskeligt at

besvare, hvad det ærede medlem også selv var inde på. Det vil dels afhænge af, i hvor høj grad og hvor hurtigt man udnytter disse stillinger, i hvor høj grad man f. eks. har ansat handelsattachéer, udnævnt handelskancellister, som har været ansat på posterne ude omkring, og en lang række andre spørgsmål. Det afhænger bl. a. også af, hvor vi skal anbringe disse tjenestemænd, for der er meget stor forskel på udgifterne i de forskellige lande på grund af de forskellige økonomiske vilkår. På den givne foranledning skal jeg gerne undersøge, om det er muligt tilnærmelsesvis at give et billede af det. Når vi ikke har voyet det, er årsagen altså den, at det kun kan blive tilnærmelsesvis og vi meget nødig vil være for stærkt forpligtede derved.

Min opfattelse af udenrigstjenestens fremtid er en sådan, at jeg ikke har nogen betænkelighed ved at gøre loven permanent. Hvis der skulle indtræde en fuldstændig forandring, vil spørgsmålet rejse sig af sig selv, men som det ærede medlem sagde, det er tryggere arbejdsvilkår at arbejde under end hele tiden at skulle have en revision, måske på et tidspunkt, da der ikke er megen basis derfor.

Det ærede medlem hr. Bøgholm gav en skildring af opgaverne, som jeg fuldtud kan tiltræde. Han rejste det spørgsmål, om man ikke burde interessere sig for en repræsentation bl. a. i den arabiske verden. Jeg kan sige, at det er en sag, som vi allerede har besluttet at træffe foranstaltninger til, idet det er vor hensigt under et gesandtskab i Kairo med den fornødne også handelsmæssige støtte at samle følgende lande af den arabiske verden: Syrien, Libanon, Transjordanien og Irak, således at vi får den arabiske verden samlet et centralarabisk sted og den ikke længere bliver knyttet til gesandtskabet i Ankara. Vi har en højt kvalificeret tjenestemand i udenrigsministeriet, hvis arbejde ikke mindst på det erhvervsmæssige område har vakt megen anerkendelse indenfor erhvervsorganisationerne, som jeg håber vil overtage denne post.

Jeg er enig med det ærede medlem, når han udtaler ængstelse for en for stærk specialisering. Det er absolut udenrigstjenestens og udenrigsministeriets hensigt at fastholde den all round uddannelse, vi har i øjeblikket, og støtte den all round uddannelse, der i særlige forhold kræves, ved hjælp af specialattachéer. Vi har heldigvis for erhvervslivet